

GABIJOS BALSAS

TURINYS

03-04 Kalėdinio laikotarpio dalijimosi šiluma akimirkos

05 Kalėdinius koncertus prisimenant (interviu su Egle M.)

06 Naujųjų metų pažadai sau ir kitiems

07 Trijų karalių šventės prasmė

08 Vilniaus miesto gimtadienis: mūsų istorikų komentarai

09 Šv. Agotos, Duonos diena: vis dar kepame duoną namuose

10-11 Apie Vasario 16-ąją – mūsų istorikas R. Trinkūnas

Mūsų Skaitytojau!

Štai ir susitikome jau 2019 metais. Naujais metais paprastai stengiamasi atsinaujinti: kas sena – paliekama, pasitinkama tai, kas nauja. Tačiau visuomet prasminga ir peržiūrėti praėjusių metų darbus, juk mūsų patirtis – vienas gyvenimo išminties šaltinių. Daugeliui gimnazijos bendruomenės narių pagrindiniai Kalėdų laikotarpį primenantys renginiai yra išvykos pas senelius ir vaikus, kuriems trūksta artimų žmonių, šilumos. Apie tai stengsimės Jums priminti ir pokalbių, ir fotografijų forma. Apie šiltas akimirkas, patirtas kalėdiniu laikotarpiu būnant su artimaisiais ar atrandant pasaulio grožį kelionėse, mums pasakojo mokiniai. Tai tik patvirtina tiesą, kad universaliosios vertybės atrandamos niekur neskubant, mėgaujantis pasauliu ir artimiausiais žmonėmis. Šventinį laikotarpį savo numeryje užbaigiame pristatydami Trijų karalių šventės tradicijas, istoriją. Ši data ir uždaro mūsų retrospektyvinę numerio dalį.

Kitą laikraščio dalį skyrėme sausio – vasario mėnesių reikšmingiems istoriniams įvykiams, jų šiuo laikotarpiu ne vienas. Todėl kalbinome prašydami nuomonių bei komentarų net kelis mokyklos istorikus. Taip pat atkreipiame Jūsų dėmesį ir į vieną paprotinę šio laikotarpio lietuvių šventę – Šv. Agotos arba Duonos dieną. Pristatysime Jums interviu su mokiniais apie paprotinį elgesį su duona namuose. Daugelis respondentų duoną kepa patys namuose, tai negali nedžiuginti, nes suprantame, kad taip papročiai ir tradicijos toliau keliauja iš kartos į kartą. Belpa tikėtis, kad temos apie meilę šeimai, kitam žmogui, tautai ir savo šalies istorijai bus mums visiems aktualios dar ilgai. Gražių ir prasmingų mums visiems vasario mėnesio dienų.

Dalijimosi kalėdine šiluma akimirkos

(Su Fabijoniškių socialinių paslaugų namų ir Nemenčinės socialinės rūpybos centro globotiniais)

Kalėdiniai koncertai – ir grožis, ir edukacija

Kalėdinių koncertų mokyklos erdvėje prieš didžiąsias metų šventes vyko ne vienas. Nutarėme pasidomėti, kaip kyla šių koncertų idėjos, atsiranda skirtingi formatai. Kalbinome vieną pagrindinių kasmetinių kalėdinių renginių organizatorių Eglę Meldaikę.

Kaip kiekvienais metais kyla kalėdinių koncertų koncepcijos?

Labai įvairiai, vieną kartą kažką pasiūlo man vaikai, kitais – aš vaikams. Šiais metais koncerto mūsų paprašė Nemenčinės socialinės rūpybos centras savo globotiniams. Scenarijų parašė mūsų mokyklos abiturientės, tai buvo jų baigiamasis teatro meno darbas, man liko su vaikų grupe tik surepetuoti. Koncertas mokiniams „Rondo“ grupės tema buvo pasirinktas todėl, nes siekiame supažindinti vaikus su grupėmis, tapusiomis klasika ir istorija, vienais metais tai būna užsienio žvaigždės, o kitais Lietuvos.

Kodėl koncertai mokiniams ir tėvams šiemet kurti atskirai? Ar jų skirtingi formatai, idėjos?

Tai yra senoji tradicija. Kartu su muzikos mokytoja Edita jau vasarą sugalvojome grupę, kurią pagerbime per Kalėdas. Ji ruošė savo muzikos kolektyvus, o aš „Brigadą“ ir kitus vaikus. Manome, kad mokiniams yra įdomiau klausytis bendraamžių, negu žiūrėti kitų mokykloje egzistuojančių kolektyvų pasirodymus. Tėveliams visada malonu žiūrėti į savo vaikus, todėl jiems ir yra rodomi tokie koncertai, kur lengvai įterpiami šokiai, dainos ir visos kitos veiklos, kurias lanko vaikai.

Kodėl vienam iš koncertų buvo pasirinkta būtent „Rondo“ grupės tema?

Manome, kad tai yra pakankamai „švari“ grupė Lietuvos muzikos padangėje, kuri jau nuo seno gyvuoja, jų dainas daug kas žino, tai yra klasika. Visada kuriame apie grupes, kurių dainos yra gerai žinomos visiems, tiek mažiausiam mūsų mokyklos mokiniui, tiek ir vyriausiam.

Kodėl pasirinktas parodijos žanras?

Parodijos buvo nedaug, pasakyčiau, kad tai labiau buvo satyra, jaunimo požiūris į galbūt šiai dienai nusenusių grupę. Labai jaučiama, jog grupė „Rondo“ pati nemato, kad jos jaunystė jau yra praėjusi, todėl norėjome šiek tiek pašiepti tai, bet su visa pagarba šiai grupei.

Kas prisidėjo prie šio vaidinimo kūrimo?

Renginių grupė „Brigada“, vaikams buvo duotos užduotys ir atskiros temos, jiems reikėjo sugalvoti etiudus, kad edukuotų žiūrovus, aš, kaip režisierė, sugalvojau etiudų sujungimą.

Mūsų gyvenimas:

kalėdinio laiko įvairenybės ir pažadas sau

Paprastai prasidedant naujesiems metams visa galva neriamė į naujas veiklas, darbus. Šįkart nutarėme grįžtelėti į netolimą kalėdinį laikotarpį ir pasidomėti, kaip šį laiką leido mūsų mokiniai. Taip pat pasiteiravome, ar jie duoda sau vadinamąjį „Naujųjų metų pažadą“.

1. Jūsų geriausi kalėdinio laikotarpio momentai.

2. Naujųjų metų pažadas.

Atsakymai:

Inga, 7 kl. (prašė nerašyti klasės raidės)

1) Buvau Kijeve (Ukrainos sostinėje) pas senelius.

Taip pat buvau Charkove (Ukrainos mieste).

Lankiausi su savo pussesere Egipte.

2) Aš sau nepažadėjau nieko, bet man pažadėjo visada mylėti ir nepalikti.

Dominyka, IV B

1) Buvo puiku, jog mano Kalėdos praėjo mažame Anglijos miestelyje.

Taip pat džiaugiuosi, kad nuvažiauvau į universitetą, kuriame planuoju studijuoti.

2) Pažadėjau sau susikoncentruoti į dalykus, kurie man yra svarbūs, ir nekreipti dėmesio į viso kias smulkmenas.

Ieva, IV B

1) Pasidariau tatuiruotę.

Visą kalėdinį laikotarpį praleidau su draugais.

Taip pat puiku, kad turėjau kalėdinę kelionę į Kauną su geriausia drauge.

2) Pažadėjimų sau niekada neduodu, nes manau, kad metų pradžia nėra priežastis save keisti, kai gali daryti tai bet kada.

Mantvydas, IV B

1) Oro uoste vyko išpuolis, todėl negalėjau išskristi iš Lietuvos į Londoną.

Turėjau temperatūros, kai buvo +25 laipsniai temperatūros lauke.

2) Aš pažadėjau vienam vaikinui kavinėje, kad užkalbinsiu panelę, kurią esu išsižiūrėjęs.

Deina, IV B

1) Pirmą kartą kečiau kūčiukus su močiute.

Pabuvau su savo draugais iš Birštono.

Praleidau gana daug laiko su šeima.

2) Nebijoti klysti ir bandyti save visose srityse.

Greta, IV B

1) Praleidau didelę dalį atostogų su šeima.

Pirmą kartą gyvenime kečiau vištą.

Pirmą kartą Naujuosius metus sutikau su draugais.

2) Pasižadėjau sau gyventi kiekvieną akimirką.

Bartas, 7 b

1) Per Šv. Kalėdų atostogas buvau Egipte. Ten maudžiausi baseine, džiaugiausi saule, valgiau restorane, maudžiausi jūroje, iš tos laimės vos nepaskendau, gerai, kad gelbėtojas buvo šalia. Kiekvieną dieną po pusryčių grįžęs į savo viešbutį rasdavau kambarių tvarkytojo iš rankšluosčių sulankstytus įvairiausių gyvūnus, pavyzdžiui, vieną dieną kambaryje radau iš rankšluosčių išlankstytą beždžionę, kitą dieną – dramblių, dar kitą dieną – gulbę ir t.t. Paskutinę dieną Egipte po pusryčių grįžęs į kambarį radau vos ne visą „zoologijos sodą“ iš rankšluosčių. Ant žemės buvo mažos išlankstytos skruzdėlytės, drambliai, beždžionės. Mano Šv. Kalėdų atostogos buvo išties nepamiršamos.

2) Pasižadėjau stengtis, nepasiduoti, daugiau skaityti knygų (nors nemanau, kad šį pažadą ištesėsiu), vertinti viską ir visiems linkiu to paties.

Akvilė, 7 d

1) Dovanų pakavimas ir buvimas su šeima, giminėmis.

2) Reikšmingai praleisti metus, gerai pabaigti mokslus.

**Parengė Liepa Samulionytė, Emilija Lu-
košiūnaitė, Agnė Matulionytė**

Trijų karalių šventės kilmė, papročiai

Trys karaliai – sausio 6 d. švenčiama šventė, kuria tradiciškai pasibaigia kalėdinis laikotarpis. Nuo seno tą dieną vaikščiodavo persirengėliai (gandrai, arkliai, žydai, meškos ir kt.). Vyrų apsirengdavo senoviškais drabužiais, vaizduodami vaidilas, krivius, senovės karius. Kartais nešiodavosi saulės atvaizdą bei krivulę. Jie lankė sodybas, giedodavo, linkėdavo namų šeiminiškams sėkmės, gero derliaus, sveikatos, prašydavo dovanų, o už tai buvo vaišinami ir apdovanojami. Po šios šventės pradėdavo samdyti žmones darbams. Krikščionybės laikais paplito paprotys ant durų bažnyčioje pašventinta kreida parašyti pirmąsias trijų karalių vardų raides: +K+M+B (Kasparas, Merkelis, Baltazaras). Kiekvienam karaliui skirtas kryželis prieš jo vardą, reiškia išminčiaus šventumą. Pačioje pradžioje kryželiai būdavo rašomi virš kiekvienos raidės, taip sujungiant kryžių ir karūną. Vėliau žmonės ėmė ženklinti savo namų durų staktas, tikėdami, kad užrašius šias raides namai bus apsaugoti nuo piktųjų dvasių.

Pasakojama, kad Betliejuje gimusį kūdikėlį Jėzų aplankė trys karaliai. Iš tiesų jie nebuvo karaliai, gal tik nuo viduramžių jie taip buvo vadinami todėl, kad atkeliavo iš pasakiškai turtingų Rytų. Iš tiesų Kasparas, Melchioras ir Baltazaras buvo išminčiai, stebėję dangaus kūnų judėjimą. Netikėtai danguje sužibėjusi ryški žvaigždė sudrumstė šių vyrų ramybę, mat pranašystės skelbė, jog tokio šviesulio pasirodymas sutaps su Atpirkėjo atėjimu į žemę. Taigi išminčiai nutarė aplankyti Kūdikį ir išrinkę jam dovanas – aukso, smilkalų ir miros – leidosi į kelionę. Tūkstančius metų auksas, smilkalai ir mira simbolizavo prabangą, priklausančią dievams ir valdovams. Užmarštin nuėjo šimtmečiai, dulkėmis pavirto senovės civilizacijos, bet mira ir smilkalai vis dar yra labiausiai vertinami, prašmatniausi kvėpalų komponentai, o auksas – prabangiausia jų pakuotė. Europoje Trijų karalių šventė žinoma nuo XII a., kai iš Milano į Kiolną buvo perkeltos trijų legendinių išminčių relikvijos ir joms pagerbti pastatyta garsioji katedra. Taigi šventė turi gilią istorinę atmintį.

Parengė Vaiva Vaitkevičiūtė, 7 b (pagal wikipedia.lt, day.lt, kauno.diena.lt)

Vilniaus miesto gimtadienis – 696 metai

Vilnius – vienas gražiausių Lietuvos miestų, išsiskiriantis savo istorija, didžiais kunigaikščių žygdaviais bei legenda apie miesto įkūrimą. Nuo vaikystės beveik visi žinome, kad Vilnius pirmą kartą rašytiniuose šaltiniuose paminėtas Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino 1323 m. sausio 25 d. laiške Hanzos miestų piliečiams, kuriuos kunigaikštis kvietė atvykti į Lietuvą. Šiomet minėsime šio įvykio jau 696 metus. Nusprendėme paklausti poros gimnazijos istorikų šio to apie Vilnių. Mokytojai Loreta Stasiulaitienė ir Saulius Bužinskas sutiko atsakyti į mūsų pateiktus klausimus.

Lietuva neatsiejama nuo LDK kunigaikščių, o asmeniškai Jums kuris yra mėgstamiausias ir kodėl?

L. Stasiulaitienė: Manychiau, Gediminas, kaip pagonis XIV a. politikas, jis neblogai gaudėsi demokratijoje.

S. Bužinskas: Kęstutis, pagal XVI a. metraščius jis laikomas garbingiausiu kunigaikščiu, tačiau neužmirškime ir Jogailos, jis buvo tikrai geras valdovas.

Gal žinote kokių nors įdomių faktų apie Vilnių ir galite pasidalinti jais?

L. Stasiulaitienė: Galiu pasakyti, kad istorija apie Vilniaus įkūrimą tik graži legenda.

S. Bužinskas: Man įdomiausias faktas, jog Vilniaus miesto seniausia dalis ten, kur dabar auga krūmynai, t.y. dabartinio Kalnų parko ir buvusi Kreivosios pilies teritorija.

Kuo, Jūsų nuomone, išsiskiria Vilnius iš kitų miestų?

L. Stasiulaitienė: Senamiesčiu. Taip pat tai ir kultūrinis bei prekybinis centras.

S. Bužinskas: Vilniaus išskirtinumas – baroko stiliaus statiniai, tokie kaip: Šv. Petro ir Povilo bažnyčia, Šv. Kazimiero bažnyčia bei Vilniaus arkikatedroje esanti Šv. Kazimiero koplyčia.

Kokia Jums gražiausia miesto vieta, susijusi su istorija?

L. Stasiulaitienė: Subačiaus apžvalgos aikštelė bei valdovų rūmų griuvėsiai dėl autentiškumo.

S. Bužinskas (nusišypsojęs): Niekados nesusimąščiau, bet tikriausiai Šv. Kazimiero koplyčia.

Dar kartą dėkojame mūsų mokyklos pedagogams už atsakymus. Mūsų nuomone, Vilnius turėtų būti svarbus kiekvienam, kuris gyvena Lietuvoje, ne tik vilniečiams, bet apskritai visos Lietuvos žmonėms.

Duonos diena

Vasario 5 d. nuo seno lietuviai pagerbdavo ugnies deivę Gabiją ir kasdieninį maistą – duoną. Šią dieną buvo kepama duona, atliekamos aukojimo apeigos Žemynai ir Žemėpačiui. Tikėta, kad apeigose pašventinta duona pagelbsti kilus gaisrui, saugo nuo ligų: nuo blogos akies (nužiūrėtoms karvėms grąžina pieną, atkeri nužiūrėtus žmones), padeda gydyti akių ligas, žaizdas, saugo nuo gyvatės įkandimo (reikia neštis kišenėje gabaliuką, kai eini į mišką).

Kilus gaisrui, duonos būdavo metama į ugnį, tikint, kad ugnis nurims ir nesunaikins namų. Šventinta duonelė būdavo užkišama po trobos rąstais palubėje, įkišama į namo pamatus. Tokios duonos gabaliuką padėdavo ant krosnies, kad ugnis iš namų neišeitų ir neišplistų. Kilus perkūnijai, tokią duoną laikydavo suspaudę rankoje, kad perkūną atbaidytų. Motinos, išleisdamos sūnus į kariuomenę, į drabužius įsiūdavo duonos trupinį, tikėdamos, kad sūnų aplenks kulka.

Atėjus krikščionybei senoji lietuvių šventė sutapatinta su Šv. Agotos varduvėmis. Duona šią dieną pradėta šventinti bažnyčiose. Reikšmingu simboliu duona tebėra ir šiandien – simbolizuoja sotų gyvenimą, artimus šeiminius santykius, namų jaukumą, gerovę.

Prisimindami šią dieną, uždavėme kelis klausimus ir mūsų mokyklos mokiniams.

- **Ar Jūsų šeimoje suaugę yra pasakoję apie su duona susijusias elgesio tradicijas? Galbūt kokių nors tradicijų, susijusių su duona, yra laikomasi Jūsų namuose?**
- **Kaip dažnai valgote duoną?**
- **Kokia(-ios) duonos rūšis(-ys) yra mėgstamiausia(-ios)?**
- **Galbūt patys namie kepatė duoną arba tai daro Jūsų seneliai, kiti giminės? Jei taip, tai ar duonos receptas yra atėjęs iš kartos į kartą? Kodėl kepatė duoną patys?**

Atsakymai:

Elvija, 7 b:

- Na, man pasakojo, kad numetus duoną ant žemės reikia ją būtinai pakelti.
- Aš valgau duoną beveik kiekvieną rytą.
- Man labai patinka juoda, grūdėta duona.
- Esu porą kartų kepusi duoną namuose. Buvo labai skanu, tačiau receptą radome internete.

Gildė, 7 b:

- Ne, man nieko tėvai apie tai nepasakojo.
- Dažniausiai duoną valgau du kartus per savaitę.
- Man patinka tamsi duona be grūdų.
- Mano tėtis su savo draugu kepa duoną namuose. Receptą mano tėtis gavo iš savo draugo, o šis iš savo močiutės. Jų iškepta duona man yra pati skaniausia, todėl man ji labiau patinka negu pirktinė duona.

Jonas, 7 b:

- Ne, man niekas nėra pasakojęs apie su duona susijusias elgesio tradicijas.
- Duoną valgau kas antrą dieną.
- Man labai patinka balta duona.
- Ne, aš namuose duonos nesikepu.

Matas, 7 b:

- Girdėjau, jog jei numesi duoną ant žemės, turėsi ją vis vien suvalgyti.
- Aš duoną valgau beveik kiekvieną dieną.
- Man labai skani juoda duona.
- Mano tėvukas pats kepa duoną ir receptas buvo perduodamas iš kartos į kartą.

Karolis, 7 b:

- Ne, man apie tai niekas šeimoje nėra užsiminęs.
- Anksčiau duoną valgydavau kas dieną, tačiau dabar paskutinį kartą ją valgiau prieš maždaug dvi savaites.

Emilija Lukošūnaitė, 7 b, Gaudimantė Ušinskaitė, 6 c

Faktai ir pamąstymai apie Vasario 16-ąją

Artėjant vienai svarbiausių valstybinių švenčių – Vasario 16-ajai – nutarėme pakalbinti istorijos mokytoją Raimundą Trinkūną.

Gal žinote kokių nors nelabai plačiai skelbtų įdomių faktų apie 1918 m. Vasario 16-ąją?

Kur pasirašytas Aktas? Vasario 16-osios aktas buvo pasirašytas Vilniuje, dabartinės Pilies gatvės pastate, kuris dabar vadinamas Signatarų namais. Tuomet tai buvo Štralio namas, butas Nr. 2, kuriame kažkada buvo cukrainė. Cukrainė priklausė Kazimierui Štraliui. Pirmojo pasaulinio karo metais čia įsikūrė Lietuvių komitetas nukentėjusiems nuo karo šelpti.

Kodėl vasario 16-ąją? Data labiau atsitiktinumas, bet tai nereiškia, jog pats Akto priėmimas 1918 m. pradžioje irgi buvo atsitiktinis. Lietuvai palanki tarptautinė konjunktūra susiklostė 1918 m. vasario mėnesį. Aktas galėjo būti priimtas ir vasario 15 d.

Kas pasirašė Aktą? Įprasta teigti, kad Aktą pasirašė 20 signatarų. Istorikai mano, kad signataras D. Malinauskas Akto su visais kartu nepasirašė, tikėtina, kad signataras vėlavo į tos dienos posėdį ir parašą padėjo vėliau. Kita versija teigia, kad vietoj D. Malinausko pasirašė Jurgis Šaulys.

Kas surašė Akto tekstą? 1917 m. policijos ekspertai nustatė, kad Akto tekstą ranka surašė Jurgis Šaulys. Atlikdami tyrimą pareigūnai lygino papildomai pateiktus signataro J. Šaulio rašysenos pavyzdžius su Nepriklausomybės Akto ir patvirtino, kad jie rašyti to paties asmens.

Signatarų fotografija: kada padaryta nuotrauka?

Visi šią nuotrauką esame matę, tik, deja, iki šių dienų šios nuotraukos originalas, atrodo, nėra išlikęs. Ši nuotrauka buvo padaryta 1917 m. rugsėjo 25 dieną Vilniaus konferencijos metu, o ne 1918 m. vasario 16-ąją. Lietuvos Tarybos nariai puikiai suprato, kad kaizerinės Vokietijos okupacijos sąlygomis fotografijos galėjo būti panaudotos jose užfiksuotiems žmonėms identifikuoti ir persekioti.

Kiek yra Akto egzempliorių?

Signatarai P. Klimas ir kiti atsiminimuose teigia, jog vasario 16 d. posėdyje buvo pasirašyti du Akto egzemplioriai: originalas ir dublikatas (spausdinti mašinėle). Signataras S. Banaitis mini, kad tame posėdyje buvo pasirašyti ir keli nuorašai (surašyti ranka), kurie buvo išsiuntinėti kitų valtybių vyriausybėms (greičiausiai prof. Liudas Mažylis 2017 m. kovo 29 d. Vokietijoje surado Akto nuorašą, o ne originalą). P. Klimas teigia, kad Akto originalas buvo atiduotas saugoti J. Basanavičiui, o dublikatas pasiliko Lietuvos Taryboje, vėliau buvo saugomas prezidentūroje. Lietuva minėdama 10-ąsias Nepriklausomybės metines (1928 m.) žiniasklaidoje publikavo Akto dublikato faksimilę, tai pakartojo 1933 m. Abu Akto variantai – originalas ir dublikatas – yra pradingę.

Vasario 16-osios akto dublikato faksimilė. 1933 m.

Nepriklausomybės Akto dingimo versijos

Akto originalas buvo atiduotas saugoti J. Basanavičiui. Tikėtina, kad signataras bijojo, jog aktą gali konfiskuoti vokiečiai, dokumentą paslėpė. 1918–1920 m. Lietuvoje vyko Nepriklausomybės kovos, sostinė užimta priešų. Lietuvos vyriausybė nusprendė persikelti į Kauną, o J. Basanavičius liko gyventi Vilniuje. Gali būti, kad signataras Aktą paslėpė savo bibliotekoje tarp knygų. Kita versija teigia, kad Aktas su Lietuvos Tarybos dokumentais buvo išvežtas į Vokietiją ir atsidūrė Lietuvos pasiuntinybėje Berlyne. Dublikatas iki 1940 m. birželio buvo saugomas prezidentūroje Kaune, o sovietams užėmus Lietuvą, Akto dublikatas neaiškiais aplinkybėmis dingo.

Galbūt šaltiniuose yra išlikę duomenų apie tai, ar nebuvo abejojančių dėl Akto pasirašymo Tarybos narių?

Lietuvos Tarybos posėdžių protokoluose rašoma, kad dar 1918 m. sausio 26 d. posėdyje, diskusijoms užsitęsęs iki vidurnakčio, 12 balsų dauguma (iš 20) buvo nutarta skelbti nepriklausomybę 1917 m. gruodžio 11 d. Tarybos nutarimo pagrindu (pagal šį nutarimą Lietuva turėjo būti susieta sąjunga su Vokietija). Tai supykė keturis Tarybos narius ir šie pasitraukė iš Tarybos. Vasario mėnesį Taryba nusprendė skelbti Lietuvos nepriklausomybę pritariant visiems Tarybos nariams.

Kaip įsivaizduojate, kokia būtų Lietuva dabar, jei Nepriklausomybės Aktas nebūtų buvęs pasirašytas?

Sunku atsakyti, kas būtų, jeigu būtų. Tikėtina, jei nepriklausomybė būtų nepaskelbta, 1918–1920 m. būtume neturėję priežasties jos ir apginti. Gal Lietuva būtų prijungta prie bolševikinės Rusijos, o gal mus būtų prisijungę kaimynai lenkai.

Kaip įsivaizduojate idealų Vasario 16-osios paminėjimą?

Noriu pasidžiaugti, kad praėjusiais metais Lietuva aktyviai paminėjo Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 100-ąsias metines. Matėme daug gražių iniciatyvų, viena iš jų trispalvės pakabinimas languose. Mūsų gimnazijos langai taip pat pasipuošė trispalvės motyvais. Svarbu, kad mes suprastume Vasario 16-osios reikšmę, kad mokėtume tuo pasidžiaugti ir kad tai netaptų pasyviai praleista dar viena nedarbo diena.

Vilniaus Gabijos gimnazijos laikraštis „GABIJOS BALSAS“

Redaktoriai: Jūratė Kalverš, Daiva Andriukaitienė | Koresponden-
tai: Smiltė Jakučionytė, Gabrielė Kuzmickytė, Adas Kaminskas, Liepa Samulionytė, Marija Rukaitė, Loreta
Boženka, Justina Ganiprauskaitė, Otilija Smelevičiūtė, Agnė Matulionytė, Emilija Lukošūnaitė, Gaudi-
mantė Ušinskaitė, Danielė Cibulskaitė, Vaiva Vaitkevičiūtė
| Fotografai: Jolita Baranauskienė, Daiva Andriukaitienė | Maketo autorius Lukas Juščius

---

Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com
